

Skatteministeriet

9. december 2019

J.nr. 2019 - 4014

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 72 - Forslag til lov om ændring af sømandsbeskatningsloven, tonnageskateloven og forskellige andre love (Tilpasning af DIS-ordningen, refusionsordningen for sandsugere og tonnageskatteordningen til EU-retten m.v. og udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 16 af 29. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF).

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere på beregningerne i notat fra Baker Tilly af 15. november 2019 fra nyheden »Lovforslag om refusionsordning for sandsugere kan koste arbejdspladser« af 29. november 2019 på Danske Maritimes hjemmeside. Ministeren bedes oplyse, hvordan regeringen vil beskytte danske rederier og søfarende mod den negative forskelsbehandling, der beskrives i notatet, f.eks. ved at udvide beregningsgrundlaget til også at omfatte sociale afgifter og løn m.v., der ikke beskattes i Danmark.

Svar

EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren fastsætter samme rammevilkår for tildeling af statsstøtte til sandsugerredier i hele EU og EØS.

I forbindelse med genanmeldelsen af refusionsordningen for sandsugere til EU-Kommissionen har Skatteministeriet med hjælp fra branchen forsøgt at afdække den praktiske anvendelse af sandsugerordningerne i hhv. Holland og Belgien. Det kunne umiddelbart konstateres, at praksis vedrørende »søtransport«, der berettiger til støtte, og andre aktiviteter, der ikke berettiger til støtte, ikke er ensartet. Det var dog ikke muligt for Skatteministeriet med tilstrækkelig sikkerhed at klarlægge praksis mere konkret. På det foreliggende grundlag vurderes notatet fra Baker Tilly heller ikke at give et klart billede af konkurrenceforhold ved at drive virksomhed med sandsugeraktivitet i hhv. Danmark og Holland.

Udgangspunktet for den danske refusionsordning er, at arbejdsgiver kan modtage en refusion for betalt skat i Danmark. En sådan ordning sikrer ligebehandling af hhv. danske og udenlandske statsborgere, der er skattepligtige til Danmark. I andre tilfælde hvor søfolkene ikke er skattepligtige til Danmark, eller Danmark ikke er tillagt hele eller dele af beskatningsretten til deres lønindkomst, vil hverken de almindelige skatteregler eller refusionsordningen for sandsugere finde anvendelse.

Af notatet fra Baker Tilly fremgår, at der i Holland sker refusion uafhængigt af, om personer betaler skat i Holland. En indførsel af tilsvarende praksis i Danmark vil indebære, at der udbetales støtte til ansættelse af arbejdskraft, der ikke betaler skat eller har forbrug i Danmark. Endvidere vil en sådan tilgang sandsynligvis indebære, at der gives relativt større støtte til udenlandsk arbejdskraft fra visse lande frem for dansk arbejdskraft, og derved favoriseres udenlandsk arbejdskraft frem for dansk arbejdskraft. Det er Skatteministeriets vurdering, at en sådan ordning vil være i strid med retningslinjerne, idet den støtte, der ydes for søfolk, som ikke er skattepligtige til Danmark, i sagens natur overstiger den danske indkomstskat – og muligvis også eventuel udenlandsk indkomst – der pålignes disse søfolk.

Den mest retvisende sammenligning af sandsugerordningerne vurderes at skulle foretages på baggrund af reglerne for søfolk, der er skattepligtige til registreringslandet. Beregningseksemplet i notatet afspejler alene en forskel i beskatningen af søfolk, der er ikke skattepligtige til registreringslandet. Endvidere vurderes forudsætningerne for beregningseksemplet ikke at være korrekte, idet der også i Danmark kan udbetales fuld refusion,

selvom der eventuelt skal gives creditlempelse for udenlandsk skat. Det bemærkes desuden, at danske søfolk på sandsugere, der udelukkende udfører arbejde uden for EU og EØS, vil kunne aflønnes med skattefri nettoløn efter DIS-ordningen, hvor den sparede skat tilfalder sandsugerrederierne.

Genanmeldelsen af refusionsordningen er sket med udgangspunkt i videreførelse af den eksisterende ordning, som indebærer en refusion af betalte skatter. Reduktionen i refusions-satsen skal ses i lyset af faldende indkomstskatter i Danmark siden ordningens indførelse, og at refusions-satsen ikke løbende er blevet reguleret.

I Danmark opkræves – i modsætning til mange andre lande – ingen eller meget små sociale bidrag hos lønmodtagere. Størrelsen af de sociale bidrag, som opkræves hos rederierne, er efter Skatteministeriets oplysninger endvidere ikke afhængige af indkomsten. Derfor omfatter refusionsordningen kun skatter. Det bemærkes, at arbejdsmarkedsbidraget, som tidligere har haft karakter af et socialt sikringsbidrag, nu er en skat, og at arbejdsmarkedsbidraget er medregnet som en sådan ved fastsættelsen af refusions-satsen.

Det bemærkes endelig, at en refusion af eventuelle sociale bidrag til sandsugerrederier – isoleret set – vil indebære, at støtten til søfolks arbejde på sandsugere vil overstige støtten for søfolk, som kan omfattes af DIS-ordningen. En sådan ændring vil desuden indebære en ændring af en eksisterende statsstøtteordning og vil derfor kræve EU-Kommissionens godkendelse.